

Az én bringámat fölösleges lekötni. Olyan hitvány, úgysem lopja el senki – mondta egy volt kollégám a kamaszkoromban kapott biciklimről, amit még a szépeplékű Prosecomtól vettünk a 90-es években.

Hitvány, vagy sem, sokat hisztiztem és könyörögtem, tehát **alaposan megdolgoztam érte**, a bicikli pedig ma is használható. Nem eladó és nem lecserélendő.

A kerekpárak traktorja

Külsőre egy biciklimonstrum. A bicajok traktorja **mindenféle extrával felszerelve**. Inkább félve, mint izgatottan pattantam rá. Mit pattantam? Másztam!

Az élmény pedig akkor következett be, amikor hegyre indultam az udvaron, és keserves hajtás, sebességváltó-kattogtatás helyett pikkpakk a kapuban voltam. Huss!

Kellett pár kör, amíg meg mertem vele egyből fordulni.

Nagy. Férfibicikli. Alig ér le a lábam a pedálra. Nehéz. Egy csomó kütyü van rajta. Egészen félelmetes. Ilyesmi gondolatok cikáztak a fejünkben, miközben **Lukácsi Lehel**, a [Kerobike](#) munkatársa magyarázta a bicikli működését.

Elmondta, hány sebességes, hogy igazából hajtani kell, mint a rendes biciklit, a motor csak segít. Be lehet állítani, hogy mennyit segítsen, alacsony, közepes és magas fokozatból lehet választani.

Ezt egy kis kütyүн állíthatod be, amit a kormányra rögzítenek. Az, hogy hány kilométert bírja az akku, attól függ, melyik fokozatot használsz. Ha okosan állítgatod, és nem mész túl sokat hegyre, 100 kilométert is tekerhetsz vele. Utána **marad a saját izom**. Mi összesen 12 kilométert tekerhettünk, és ugyanennyit fogyasztottunk.

A kütyűnek a bicikli típusától függően lehet kisebb vagy nagyobb képernyője, LED-es vagy LCD-s kijelzője, mindkettőt kipróbáltuk, könnyen megtanulható. A kütyűn van óra és sebességmérő is, követheted, hány kilométer per órával haladsz.

Az akkumulátor leszerelhető, a kulccsal kizárod, egy egyszerű mozdulattal kipattintod a helyéről, és viheted be a lakásba tölteni. Sebességkorlátozás van benne, maximum 25 km/h-s sebességig segít a motor, ha ez nem elég, akkor magadnak kell szárnyakat növesztened.

Arra kell vigyázni, hogy a városi közlekedésben nem lehet maximálisan kihasználni a járgány erejét, mivel a közlekedés többi résztvevője nincs felkészülve arra, hogy egy autó sebességével tudsz behajtani egy körforgalomba. **Mire egy sofőr legyintett egyet**, hogy Ó, ez csak egy biciklis! – már el is ütött.

Meg arra is, hogy ne essél el vele, mert **több mint 20 kg**, és az igencsak odaüt.

Létezik gyerek- és női változatban is, de most csak férfi méretű volt. Sajnos, mert Veronika ment két kört vele, és panaszkodott, hogy fél, mert **alig ér le a lába**.

Még mondott Lehel valamiket a fogaskerekekről, a váltásról és a fékek meg a motor brandjéről, de ez már túl sok információ volt egyszerre. Minél többet beszélt, és minél többször elhangzott a Yamaha, a Bosch meg a Shimano, annál üvegesebbé vált a tekintetünk, és **a végén már úgy tűnt, ő fél jobban, hogy ideadja.**

Lehetsz te is szuperhős

A váltás a régi biciklimhez képest egyszerű és könnyű, de ez még a jövő zenéje, egyszer rá kellett ülni.

Lehagyni az izzadt versenybicikliseket

Miután mindenki, Előd kivételével, kipróbálta, Robival megkaptuk a bringusokat, hogy **kipróbálj** uk őket a Szejkén

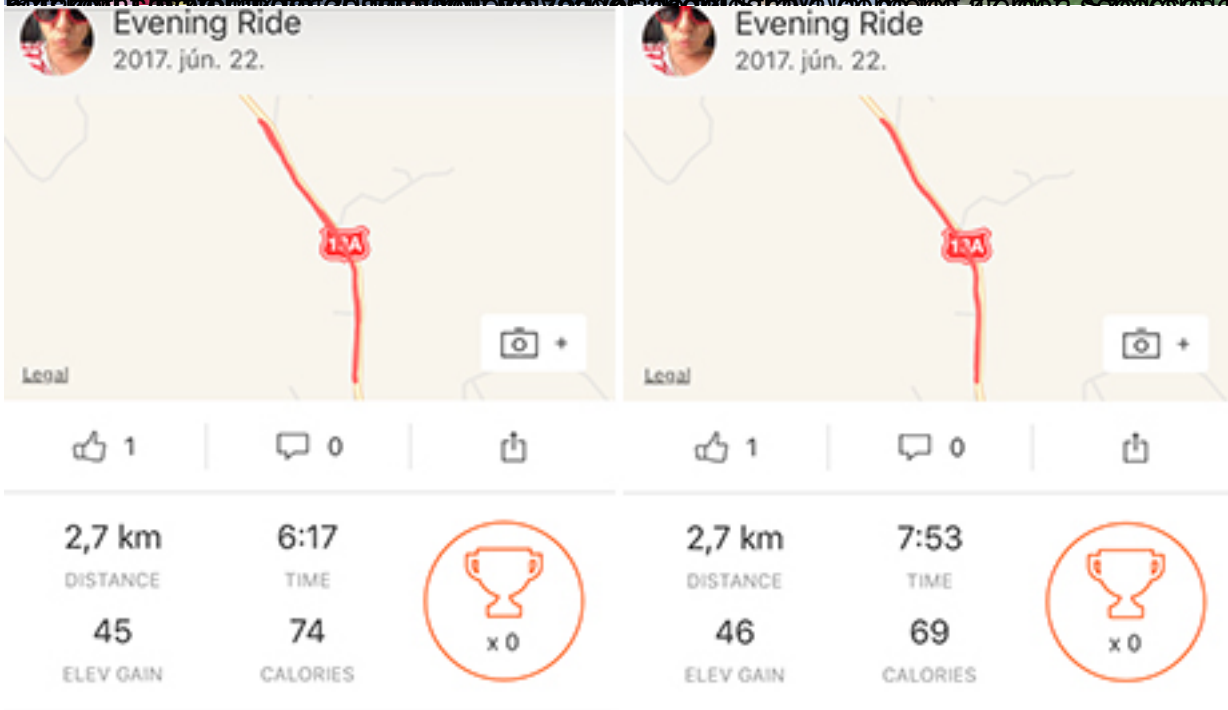
Alaposan felkészültünk lélekben, még tán a miatyánkot is elmormogtuk, és délután kivágtattunk a Szejkére.

Most tessék elképzelni, hogy az előző években már a Farcádi utca sarkánál kapkodtam a levegőt és sebesen váltottam lefele. Az Ugron kúriánál felváltva imádkoztam és káromkodtam, hogy Isten minek teremtette meg azt az embert, aki a biciklit feltalálta.

A váltó nélküli biciklisek sorra előztek meg vigyorogva. A kamionosok ugyanilyen elégedett pofával utánam is dudáltak – szerintem azért, mert nem tudták, hogy akkor megyek-e vagy állok.

De most. 2017-ben. Mi történik? Megyek kifelé, és a versenybringás férfiak izzadnak úgy – mögöttem – mint én 2012-ben, amikor a biciklit a garázsból sok év után elővettem. Annyit vigyorogtam ezen, hogy lebarnult belülről a szám.

Működés szerint az egyazon módra a tekerés helyét, amint és a teljes sebesség a jóról, a káros és a gyorsulásról.
Kinek ajánljuk?

Annak, aki szeret kerékpározni, de van, amikor inkább a tájat élvezné, mint a teste erőltetését.

Annak, aki kerékpárral jár dolgozni, de nincs zuhanyzó a munkahelyén.

Aki a rossz úton sajnálja szétrázni a kocsiját.

Akinek fontos a környezettudatosság, de azért oda akar érni időben.

Akinek sok pénze van.

Akinek nincs sok pénze, és ezért nem akar jogsira, adóra, buszbérletre, vagy benzinre költeni (az elektromos töltés állítólag jóval olcsóbb).

Aki kevésbé edzett, de biciklis barátaival kirándulva akarja bírni a tempót.

Akinek nincs légkondi a kocsijában.

Aki utál váltani, ezzel gyakorlatilag nem kell.

Ezt próbáltuk ki:

[E-BIKE HAIBIKE SDURO CROSS 5.0 MEN 500WH 20-SP XT SIZE 56](#)

[E-BIKE HAIBIKE SDURO HARDSEVEN 4.0 400WH 9S ACERA SIZE 50](#)